

indsættes noget, idet han erkjendte, at den i og for sig er det Rette og Naturlige; — det, der staaer i Beien, er altsaa ikke Andet — den ærede Taler maa tillade mig at sige det — end' Fordomme. Det har' derimod i høi Grad forundret mig, at den samme ærede Taler har meent, at Kjøbstæderne ikke igjennem denne Lov vilde erholde større communal Myndighed. Dette er allerede urigtigt, naar man blot tænker paa den locale, den hjemlige Bestyrelse af Communerne, thi naaget Loven ikke udgiver sig for i den Henseende endelig at ville ordne Competencespørgsmaalet, vil det ærede Medlem ved at gjennemlæse den finde, at det ikke er faa Punkter, hvori der indrømmes de stedlige kommunale Bestyrelser, hvis Ordning forøvrigt er tagen, saaledes som den foreligger, en ikke lidet større Myndighed end tidligere. Men jeg kan dernæst umulig troe, at det kan være det ærede Medlems Mening, at Kjøbstadcommunerne skulde blive mere brøstholbne ved, at det overordnede Communal-Raad bliver en føkkelig Institution, hvori ogsaa Kjøbstæderne ere repræsenterede, end ved at Myndigheden i saa Henseende ene ligger hos de administrerende Autoriteter, Amtmanden og Indenrigsministeriet, hvortil kommer, at medens Kjøbstæderne tidligere ikke uden Stadfæstelse af eller Appel til Regjeringsautoriteterne kunde afgjøre nogen Sag, vil dette herefter ikke i noget Punkt være nødvendigt; Forstjellen er altsaa den, at efter dette Lovudkast vilde Kjøbstæderne staae under en føkkelig Institution, hvori de selv ere repræsenterede, medens de nu staae under Amtmanden og Indenrigsministeriet. Men dernæst forekommer Paastanden om, at Kjøbstæderne ved dette Lovforslag ikke erholve større Myndighed, mig høist besynderlig ved Siden af den Uttring af det samme ærede Medlem: at de hidtil ikke have havt nogen Indflydelse med Hensyn til alle de Gjenstande, som ere den foreliggende Lovs egentlige Object, saa at altsaa den Deel, de faae i Bestyrelsen deraf, for dem er en reen Binding; — jeg kan ikke ønske at give den ærede Rigsdagsmand noget mere fyldestgjørende Svar med Hensyn til dette Punkt end hans egne Ord. Med Hensyn altsaa til Bestyrelsen

af det, som er Lovens egentlige Gjenstand, er den en reen Binding for Kjøbstæderne, idet de faae en virkelig Indflydelse paa de Anliggender, med Hensyn til hvilke de tidligere aldeles ikke have havt nogen, eftersom de til Overinstants erholve en folkevalgt Institution, hvori de selv ere repræsenterede, medens de tidligere blot have havt en administrativ Overinstants, hvilket Sidste efter min Mening under vore nærværende Forhold ikke i Længden lader sig opretholde, naaget det er ganske vist, og jeg tør sige, at jeg veed det af egen Erfaring, at der hos dem, hos hvem Afgjørelsen hidtil har ligget, har været fuld Villie til at gjøre Ret og Skjel.

Af en anden æret Rigsdagsmand (Mourier-Petersen) er der blevet opkastet et Spørgsmaal om, hvorledes Kjøbstæderne vilde blive stillede i finantfiel Henseende. Det kunde vistnok være meget ønskeligt, om man nu her havde de Dpgjørelser, til hvilke han sigtede; men medens jeg indrømmer, at slike Dpgjørelser ganske vist vilde have deres store Interesse og Betydning, maa jeg dog tillade mig at sige, at det er et saa omfattende Arbejde, at det under denne Session ikke vil kunne præsteres med den Paalidelighed, som maa eftertragtes, og som maa være tilstede, naar saadanne Arbejder fra Regjeringen forelægges for Thinget; men derimod trøster jeg mig til, naar jeg enten her i Thinget eller med den ærede Rigsdagsmand eller med det eventuelle Udvalg skal gjennemgaae de enkelte Punkter, hvorom der her er Tale, at gjøre det fuldkommen klart, at Loven idetmindste ikke er til Kjøbstædernes Skade, idet man dog har stræbt at gjøre Alle lige Ret og Skjel. Ganste vist vil der kunne paapeges et eller andet Punkt, hvor Kjøbstæderne maaskee vilde komme til at betale Mere, end de hidtil have gjort; men det er ligesaa vist, at der er andre Punkter, med Hensyn til hvilke der for dem vil indtræde en Lettelse.

Ret t e l s e.

Nr. 42, Sp. 653, Lin. 11 f. n. staaer: „enes derom“
 læs: „noies dermed“